

Smernice za ocenjevanje eksponatov razglednic

Guidelines for Judging Picture Postcard Exhibits (sprejeto na FIP leta 2018)

1 Uvod

1.1 Namen teh smernic je podpreti žirijo in razstavljalca ter zagotoviti praktične nasvete o tem, kako uporabljati posebna pravila za eksponate slikovnih razglednic.

1.2 Posebna pravila za eksponate slikovnih razglednic vključujejo splošna načela o tem, kaj lahko eksponat slikovnih razglednic vsebuje ter kako ga je treba obravnavati in predstaviti.

1.3 Ta navodila niso izčrpana. Vsak razstavni eksponat se ocenjuje posebej.

1.4 Razstavljalavec lahko izkoristi možnost, da eksponat podrobneje predstavi v sinopsisu, ki ga pošlje organizacijskemu odboru pred razstavo. Sinopsis ne nadomešča uvodne strani ali načrta, temveč ga dopolnjuje s podrobnejšo predstavitevjo obravnave, izbire, raziskav, znanja in predstavitve razstave. Priporočljivo je, da sinopsis vsebuje največ dve enostranski strani A4.

2 Definicije eksponatov slikovnih razglednic

2.1 Eksponat

Eksponat slikovnih razglednic ima lahko geografsko (topografsko) obravnavo, vključno z na primer ilustracijami kraja ali območja. Lahko je tudi tematsko razvita. Dogodek je lahko prikazan kot oblika reportaže ali pa ima eksponat kot temo fotografa, umetnika, tiskarja, tiskarski postopek ali material. Izvirno razmišljanje in ustvarjalnost lahko vodita tudi do različnih obravnav eksponata.

2.2 Razglednica

Velikost, oblika in material slikovnih razglednic se lahko razlikujejo. Poudarek je na sliki in ne na uporabi ali filatelističnih posebnostih (če so prisotne). Razglednice so lahko nerabljene ali rabljene (poslane po poštnem sistemu). Nerabljene slikovne razglednice morajo imeti natisnjene naslovne vrstice, polje za znamko ali druge podobne oznake, ki kažejo, da je bil predmet namenjen pošiljanju brez ovitka.

3 Merila za ocenjevanje

3.1 Ideja, načrt in obravnava

Med naslovom, strukturo in obravnavo mora biti jasna povezava, vključno z informacijami o tem, kako se je razstavljalavec odločil za razvoj teme, tj. izbire razglednic za ponazoritev teme in kako je razstavljalavec uporabil gradivo. Uvod naj vodi k zgodbi, ki gledalca popelje skozi razstavo. Posebej bodo nagrajene izvirnost, domišljija in ustvarjalne ideje.

Med naslovom, strukturo in obdelavo mora biti jasna povezava, vključno z informacijami o tem, kako se je razstavljalavec odločil za razvoj teme, tj. izbira razglednic za ponazoritev teme in kako je razstavljalavec uporabil gradivo. Uvod naj vodi do zgodbe, ki gledalca popelje skozi razstavo. Izvirnost, domišljija in ustvarjalne ideje bodo posebej nagrajene.

Ideja in načrt bosta ocenjena glede na ujemanje med naslovom, načrtom in razvojem zgodbe skozi celotno razstavo.

Obdelava bo ocenjena z upoštevanjem izbire predmetov in njihove umestitve znotraj zgodbe ter umestitve ustreznega besedila glede na predmet. Raznolikost (raznolikost) gradiva je pomembna in bo nagrajena.

Enako pomembna sta obdelava in podroben opis tipografije, načina tiska in tiskarja/založnika. Če takšne informacije niso na voljo, je treba navesti razlog.

Izvirno fotografsko arhivsko gradivo, uporabljeno kot osnova za eseje in korekture pri izdelavi razglednice, bo nagrajeno.

Zasebno izdelane fotografske razglednice, ki jih pošilja pošta, same po sebi niso primerne za celotno razstavo, čeprav so dovoljene kot del razstave (ne več kot 10 %).

3.2 Znanje in raziskovanje

Raziskovanje je predpogoj za poznavanje teme in mora biti dokumentirano z izbiro in raznolikostjo gradiva ter s kratkim besedilom v povezavi z razglednicami. Besedila morajo vsebovati bistvene informacije o temi in lahko vsebujejo podatke o fotografu ali umetniku. Informacije o tipografiji, načinu tiska in tiskarju/založniku se lahko prikažejo na ustrezen način. Razglednice morajo biti pravilno izbrane glede na temo, opisno besedilo pa mora biti pravilno.

Osebno znanje in raziskovanje se lahko dokaže tudi s prisotnostjo gradiva, kjer je bilo opravljenih le malo ali nič raziskav, na primer nenavadno področje zbiranja. Tematsko znanje se lahko pokaže tudi z uporabo gradiva, ki ima tematsko kvalifikacijo, ki jo je odkril razstavljaivec.

3.3 Stanje in redkost

Prikazati je treba najboljšo možno kakovost za izbrano temo. Manjkajoči ali upognjeni vogali, praske in odrgnine itd. bodo vplivali na stanje, vendar bo za starejše, poslane predmete dovoljena določena toleranca. To velja tudi za starejše slikovne razglednice z rokopisom na slikovni strani, preden je bila uvedena razdeljena hrbtna stran, če ta pisava ni posebej slabe kakovosti z madeži črnila, razmazanjem itd.

Redkost je neposredno povezana s težavnostjo iskanja takšnih razglednic in težavnostjo pridobitve. Kako težko bi bilo podvojiti razstavo. Nekatere razglednice »Realne fotografije« so lahko skoraj unikatne, saj so bile pogosto izdelane le v zelo majhnem številu. Celotne tiskane slikovne razglednice je lahko izjemno težko najti. Razglednice s podrobnostmi o ljudeh, dejavnostih, prevozu itd. so pomembnejše od splošnih pogledov.

3.4 Predstavitev

Besedilo mora biti privlačno in okusno urejeno. Pomemben je celoten vtis razstave, prav tako raznolikost v okvirju. Izogibajte se močno obarvanim stranem. Uokvirjanje ali paspartuiranje razglednic lahko poveča vizualni vtis. Ilustracije (zemljevidi, risbe itd.) ali predmeti, ki so neposredno povezani s temo ali razvojem razglednice, se lahko uporabijo v omejenem številu, vendar ne tako, da bi razglednice postale drugotnega pomena v primerjavi z razstavo.

*Prevedeno 15. 2. 2026 s spletne strani FIP: **Guidelines for Judging Picture Postcard Exhibits (sprejeto 2018)***